

מגדירים

- ★ מה רמת היציבות של כוח־האדם הנדרשת כדי שיחידות יפעלו בהתאם לרמה שקבע הצבא?
- ★ מה רמת הלכידות הנדרשת כדי שהיחידות יפעלו בהתאם לרמה שקבעו כוחות היבשה?
- ★ מה הקשר בין איכות החייל לביצועיה של היחידה?

המחקר הצבאי מנסה כבר זמן רב לתהות מה היחס בין אימון יחידה צבאית לבין הכנתה לקרב ותכליתיות ביצועיה. המחקר הזה היה מאז ומתמיד אתגר בגלל הקושי להגדיר במדויק את המדדים המיוחדים לביצועי יחידה. רוב מאמצי המחקר והעיון נועדו איפוא רק להסביר ביצועים מסוימים על סמך גורמים נתונים – כמו, למשל, הענקת ציון לכושר שכלי במטרה לחזות את ביצועי הפרט. עם הקמת המרכז הלאומי האמריקני להדרכה (NTC) בפורט ארווין, קליפורניה, נוצרה סוף־סוף ההזדמנות לחקור מדוע יחידות מסוימות מתפקדות בצורה תכליתית יותר מאחרות, וכיצד ניתן לשפר ביצועי יחידות.

מכון המחקר של כוחות היבשה (ARI), בחסותו של פיקוד ההדרכה של הכוחות המשולבים בפורט לונוורת, קנזס, יזם בשנת 1987 מחקר גדול, שנועד להבין טוב יותר את ההשלכות של הנהלים ושל הביצועים, הנהוגים בבסיסי הקבע של היחידות על ביצועיהן בזמן אימוניהן ב־NTC. לקביעת המוקד של תוכנית המחקר נפגשו חוקרי ARI עם קבוצת גנרלים יועצים, שבראשותה עמד אז בריגדיר־גנרל לורנס להוביץ', הממונה על ההדרכה בכוחות היבשה, במטרה לזהות נושאים מיוחדים הנוגעים לביצועי היחידות המתאמנות ב־NTC. למחקר אושרו הנושאים הללו:

- ★ איזו רמה של הקצאת אמצעים דרושה לאימון יחידות, כדי שיפעלו בהתאם לרמה שקבע הצבא?
- ★ כיצד ניתן לשפר את אימון היחידות ואת ניהול האימונים?

לביצועי יחידות

ד"ר רוברט פ' הולץ וד"ר הווארד ה' מק'פן*

תרשים 1: אסטרטגיה

1

הגדר את מערכת הנושאים
(קבוצת גנרלים יועצים)

2

הגדר מדדים להכנות בבסיס הקבע לקראת
מדיניות האימון ונהליו ב-NTC:

— משאבים

— זמן/לוחות-זמנים

ניהול כוח-אדם

מנהיגות/לכידות

3

הגדר או פתח מדדי ביצוע של היחידה ב-NTC
וזהו יחידות, שביצועיהן "גבוהים" או
"נמוכים"

4

השווה את מדיניות ההכנות ואת הנהלים של
היחידה לביצועיה ב-NTC כדי לזהות מה פועל
כשורה ומה אינו פועל כשורה

5

המלץ בפני הצבא על שיפורים (לטווח קצר
ולטווח ארוך):

— בהדרכה

— בדוקטרינה

— בהקצאת אמצעים

— במדיניות

תוכנית המחקר הייתה כרוכה במעקב אחר כוחות משימה
גדודיים וחטיבתיים בבסיסי הקבע שלהם, בעודם
מתכוננים לאימון ב-NTC, בהערכת ביצועי היחידות
ב-NTC ובאיסוף נתונים מאותן יחידות עם סיום אימוניהן
ב-NTC. האסטרטגיה של תוכנית זו מוצגת בתרשים 1.

נתוני היחידה נאספו בבסיסי הקבע שלה במשך כשישה
חודשים לפני הגעתה לאימונים ב-NTC. הנתונים לפני
האימון נאספו בחודש האחרון לפני יציאתה של היחידה
לאימון. אחר כך נאספו נתונים "מיוחדים" ורגילים על
ביצועי היחידה (ממחלקה ועד חטיבה) במהלך אימונים
ב-NTC. איסוף הנתונים הושלם חודש אחרי שהיחידה
חזרה לבסיס הקבע שלה.

מדגם היחידות שהתאמנו ב-NTC כלל שבע חטיבות,
רבות תשעה כוחות משימה גדודיים משוריינים וחמישה
כוחות משימה של חרמ"ש, שבאו משלוש דיוויזיות החונות
בארצות-הברית. במדגם נכללו 34 צוותים פלוגתיים של
שריון 22 צוותים פלוגתיים של חרמ"ש. ברמת המחלקה
יוצגו 99 מחלקות שריון 69 מחלקות חרמ"ש, ובסך הכול
— כ-2,700 חיילים.

איסוף נתונים בבסיס הקבע

החוקרים אספו נתונים באמצעות שאלונים, ראיונות
אישיים, ראיונות בקבוצות קטנות ובאמצעות איסוף
רישומי היחידה.

הראיונות נערכו עם כל מח"ט, עם המג"דים, עם קציני
מטה בחטיבות ובגדודים ועם הרס"רים במפקדות החטיבות
והגדודים. הראיונות התמקדו בנוהלי ניהול האימונים,
באמצעים שהוקצו לחטיבות ולגדודים לאימונים בתקופת
ה"חימום" ובניצול עזרי הדרכה, מתקנים, הדמיות ומדמים.

* הממונה על יחידת השדה
במכון המחקר הצבאי (ARI)
בפרסידיו של מונטריי.
המאמר הוא עיבוד של
מחקר שהובא ב-Military
Review במאי 1993.

ועל-ידי הבקרים בשלב התרגיל הדו-צדדי ובשלב התרגול באש חיה.

נתונים מלאים נאספו משבע חטיבות; זה מדגם קטן יחסית, שמאפשר להבליט משמעויות סטטיסטיות, כמו אמינות התוצאות לגבי השלכות גדולות מאוד. התוצאות של שבע החטיבות שעלו במדגם הצביעו על מתאם סטטיסטי משמעותי בין הקילומטרז' שעברה יחידה מסוימת בשלב הכנותיה לקראת האימון ב-NTC לבין הביצוע המוצלח של משימות הגנה באש חיה ושל תרגילי התקפה דו-צדדיים.

כן העלה המחקר, כי החטיבה, שדורגה על-ידי המשקיפים והבקרים כחטיבה "המצליחה ביותר" בניהול קרבות דו-צדדיים, עברה ברק"ם שלה את המרחק הגדול ביותר (ממוצע של 1,213 ק"מ) במהלך אימוניה בבסיס הקבע. עוד התברר, כי החטיבה, שדירגו המשקיפים והבקרים כ"פחות מוצלחת מכול" בקרבות דו-צדדיים, הסיעה את הרק"ם שלה למרחק (ממוצע) של 616 ק"מ בלבד באימוני "החימום" בבסיס הקבע.

הממצאים האלה עולים בקנה אחד עם ממצאי מחקרים קודמים, שנערכו ב-ARI בקשר לקצב ניהול הקרב ולביצועים.

הנושא השני התמקד בהשלכות של האימונים ושל ניהול האימונים על ביצועי היחידות. מדריך השדה FM25-100, **אימון הכוח**, קובע סדרה של עקרונות אימון, שעל היחידות לעמוד בהן כדי להצליח בקרב. תוצאות המחקר עוסקות בחלק מהעקרונות האלה.

התאמן כיצד לתחזק

המשקיפים והבקרים ב-NTC דירגו את רמת התחזוקה של כל מחלקה בכל משימה. התחזוקה ברמת המחלקה נחשבת, ככלל, כעוצמה יחסית. התברר כי שתי חטיבות שעלו במדגם הדגישו יותר תחזוקה ומשיכת ציוד בשטח האימונים לפני תחילת הקרבות. כאשר השוונו את רמת המוכנות המבצעית של כל-הרכב בשתי החטיבות במהלך הקרבות שניהלו לרמת המוכנות בשתי חטיבות אחרות, שלא הדגישו כל כך את התחזוקה, התברר כי רמת המוכנות המבצעית של כוחות המשימה, שדאגו יותר לציוד ושמדגש ניכר על משיכת הציוד שלהם, הייתה גבוהה הרבה יותר בקרבות האחרונים שניהלו. כל ארבעת כוחות המשימה הגדודיים שלהם הצליחו במשימתם הדו-צדדית האחרונה.

התאמן כדי לשמור על כושר

המחקר העלה, כי תכליתיות הביצועים של צוותי השריון בתרגילים באש חיה ב-NTC עומדת ביחס ישר לשימוש במתקן האימון היחידתי לניהול אש (UCOFT) בבסיס הקבע ולרמת ההישגים שהושגה בכינון. הניתוח העלה, כי התכליתיות של צוותי טנקים, שנעזרו ב-UCOFT והצליחו להגיע לכינון ברמה 5 (ירי מרכב נע לעבר מטרה נעה) או לרמת כינון גבוהה יותר במהלך האימונים בבסיס הקבע, הייתה טובה יותר גם ב-NTC.

השאלונים הוצגו לחיילים מכל הפלוגות הלוחמות בכל גדוד ועסקו בתדירות האימונים, באמצעים המוקצים לאימונים, בגורמים המשבשים את האימונים, בלכידות בין החיילים ובאופן שבו נתפסים המפקדים בעיניהם. החוקרים אספו מסמכים ורישומים של היחידות על תרגיליהן בעבר, על האמצעים שהיחידה ניצלה בפועל בזמן אימוני ה"חימום" ורישומים בקשר ליציבות כוח האדם.

הערכת ביצועי היחידה. את המידע, שעסק בביצועי היחידה ב-NTC, אספו משקיפים ובקרים, שהם המקור הטוב ביותר להערכת ביצועי היחידה באימונים. כל משקיף/בקר צפה בממוצע בשלושים יחידות מתאמנות. יש להם ניסיון וידע, המאפשרים לזהות את נקודת העוצמה של היחידות שניהלו תרגילי התקפה ותרגילי הגנה דו-צדדיים ותרגילים באש חיה ואת נקודות התורפה.

לאיסוף נתוני הביצועים של היחידות שעלו במדגם תכננו החוקרים אמצעים מיוחדים לאיסוף נתונים בשיתוף עם המשקיפים והבקרים שהיו אמורים להשתמש בהם. נתוני הביצועים נאספו על-ידי הדרג המתאים על ביצוע המשימות בהתאם לשלבים (תכנון, הכנות וביצוע) ובהתאם למערכות התפעול בשדה-הקרב, בהתאם למידת ההשתלבות בתוך המפקדה ובהתאם לכל הערה או המלצה של המשקיפים והבקרים שהייתה עשויה לסייע לפירוש תוצאות הקרב.

נוסף על כך ניתן היה להשתמש בנתונים אחרים, שנאספו בצורה שגרתית ב-NTC. אלה כללו תחקירים של היחידות אחרי הפעולה, "חבילות" של הערות ושל המלצות, שהיחידות התבקשו "לקחת איתן הביתה", נתונים ספרתיים ממערכת המכשור המרכזית של NTC, סרטי הקלטה של רשתות הקשר, שקפים ופקודות מבצע.

ניתוח הנתונים

החטיבות דורגו בהתאם לתכליתיות הביצוע, לפי הדירוג של המשקיפים ושל הבקרים להשלמת המשימה. לאחר מכן נעשתה התאמה בין הדירוג של החטיבות לבין הנתונים האובייקטיביים של שיעור נפגעייהן.

שיעורי הנפגעים בחטיבות שדורגו כ"מצליחות ביותר" או "שלא הצליחו" היו שונים משמעותית. הממצא הזה מספק תמיכה נוספת לדעה, כי הדירוג של המשקיפים ושל הבקרים הוא מדד יעיל של ביצועי היחידות.

ממצאים

נושא אחד במחקר עסק ביחס שבין קצב הביצוע של היחידה באימונים שלה בבסיס הקבע לבין ביצועיה לאחר מכן, במהלך האימונים במרכז להדרכה קרבית (CTC). רישומי הנסיעות, שהתקבלו מהתוכנית לניצול דלק של כוחות היבשה, שימשו לאומדן הקילומטרז' באימונים בבסיס הקבע. נתוני הקילומטרז' של כל יחידה הושאו לאחר מכן לביצועיה, כפי שהוערכו על-ידי המשקיפים

אימון כצוות משולב

ברמת החטיבה נמצא כי החטיבה, שדורגה כחטיבה המצליחה ביותר בתרגילים הדרצדיים ב-NTC, ציוותה כבר ארבעה חודשים לפני האימון ב-NTC את הפלוגות של כל אחד משני גדודי האחר באימונים בבסיס הקבע. הציוותים הצולבים נעשו מייד לאחר שכל המחלקות סיימו את האימון המחלקתי, והיו כרוכים בציוות ממושך של חיילים ובביצוע משותף של אימון גופני ושל שיעורים בחדרי הלימוד. נוסף על כך, הציווד וכלי הרכב של המחלקות הועברו למאגר רכב אחר.

להשוואה, התברר כי החטיבה, שדורגה כמצליחה פחות מכולן ב-NTC, ציוותה את פלוגותיה צוות צולב רק כשלושה חודשים לפני האימון ב-NTC, אבל לא ציוותה מחלקות כדי שיהיו כוחות משימה משולבים, אלא סמך מאוד ליציאה לאימונים ב-NTC.

החטיבה, שדורגה כמצליחה פחות מכולן, הייתה זו שיחידות השריון שלה הפעילו פחות מכולן את ציוד MILES במהלך האימונים בבסיס הקבע. העדר MILES לא אפשר לכמעט מחצית החטיבה לנהל אימון מציאותי תוך שימוש בהדמיה של היתקלות טקטית. התברר כי החטיבה, שדורגה כמצליחה ביותר (ברמת המחלקה), הקדישה 23 ימי אימונים בשטח, בממוצע, לאימוני "חימום" בבסיס הקבע (נוסף לזמן שבילתה במטווחים) – הרבה יותר משהוקדש לכל מחלקה אחרת במדגם. חטיבה זו מיקדה גם את אימון הפלוגה בבסיס הקבע בשתיים-עשרה מטלות קרביות נפרדות במסגרת של ארבע משימות באחד-עשר ימי אימונים.

להשוואה, החטיבה שדורגה כמצליחה פחות מכולן ניסתה להתמודד עם 47 מטלות ברמת הפלוגה במסגרת שלוש משימות בארבעה ימי אימוני בבסיס הקבע.

החטיבה שדורגה כמצליחה ביותר בתרגילים דרצדיים גם דורגה כחטיבה שנמצאה בה רמת ההשתלבות הגבוהה ביותר במפקדות הגדודים בשלבי התכנון וההכנות לקרב. התברר כי קציני המטה של החטיבה התאמנו יחד יותר משנה ופיתחו לעצמם נהלים ושיטות, ששיפרו את ביצועי המפקדה ואת ביצועי היחידות.

מפקדי הפלוגות, שדורגו כמצליחים ביותר באימון ב-NTC, נשאלו אחרי האימון האם כוח "האויב" שעמד מולם היה קשה יותר מן הכוח שמולו התאמנו בבסיס הקבע. רובם ציינו כי שני הכוחות היו באותה רמה, פחות או יותר, בכל הנוגע לכושרם.

בראיונות אחרי האימון ב-NTC מסרו קצינים בפלוגות ובגדודים של החטיבות ש"הצליחו פחות", כי כוח "האויב" שמולו התאמנו בבסיס הקבע לפני היציאה ל-NTC היה קל הרבה יותר מכוח "האויב", שבו נתקלו ב-NTC.

ניהול האימונים

המדריך FM25-100 מתאר מחזור ניהול אימונים רצוף, הנפתח בזיהוי צורכי האימון ובהערכתם, ממשיך בשלבי

התכנון והביצוע ומזין את נתוני הערכת הביצועים לשלב ההערכה הבא בתחילת המחזור הבא.

• גיבוש "רשימת המשימות החיוניות" (METL)

התהליך אינו נעשה בדרך כלל כמתואר במדריך FM25-100. הרשימות כוללות משימות ומטרות נוסף על מטלות. הכללת מטרות ומשימות באותה רשימה אינה מביאה למיקוד המאמץ באימונים ומשאירה את היחידה במצב שבו היא מנסה להתאמן במטלות רבות מדי. החטיבה שדורגה כמצליחה ביותר בביצועיה ב-NTC הקצתה לכל מפקד זמן להערכת אימוניו במסגרת ההערכה החיצונית של אימון יחידתו. נוסף על כך הוקצה זמן לחזרה על התרגילים, לפי הצורך.

לעומת זאת, החטיבה שדורגה כפחות מצליחה באימון ב-NTC לא הקצתה למפקדיה זמן לתיקון ליקויים באימונים ועברה מייד מאימון הפלוגה לאימון כוח המשימה.

• תכנון האימונים

המחקר הצביע על כך שבמקרים רבים תוכניות האימונים אינן מבוססות על מספר הפעמים שחוזרים על המטלות כדי להגיע לרמה הנדרשת ולשמור עליה. עם זאת החטיבה המצליחה ביותר מיקדה את אימוניה בבסיס הקבע בשתיים-עשרה מטלות פלוגתיות (ש-83 אחוזים מהן נגזרו מתוכנית האימון לקראת המשימה). מיקוד כזה אפשר

השבחת אמצעים מחייבת הגדרת אמות מידה לביצועי יחידה

לפלוגותיה לתכנן את תדירות החזרות על המטלות בתכליתיות רבה יותר.

גורמים ששיבשו את מהלך האימון – כמו סיוע שהגיע באיחור, הטלת משימות בשלב מאוחר או ברגע האחרון ושינויים בלוח הזמנים שהונחתו ממפקדות ממונות – השפיעו לרעה על ביצוע התוכניות. מפקדי החטיבה שהצליחה ביותר באימונים ב-NTC טענו, כי הטלת משימות בשלב מאוחר או ברגע האחרון באימונים בבסיס הקבע לא אירעה לעיתים קרובות מדי. לעומתם טענו מפקדי החטיבה הפחות מצליחה, כי גורמים משבשים כאלה התרחשו לעיתים קרובות באימונים בבסיס הקבע.

• ביצוע האימונים

המדריך FM25-100 מתאר מחזור בלתי פוסק של מעקב ושל שיפור. המידע על צורכי האימונים צריך לזרום מן הדרגים הנמוכים ביותר למקום שבו יוכל להשפיע על תוכניות האימונים בדרגים הגבוהים ביותר.

יישום עקרונות האימון

לפני האימון ב-NTC נשאלו מפקדי היחידות, "אם ניתנה ליחידותיהם הזדמנות לתקן את נקודות התורפה שהתגלו באימונים". מפקדי החטיבה שדורגה כמצליחה ביותר באימון ב-NTC נתנו בדרך כלל את התשובה: "לעיתים קרובות" או "כמעט תמיד". לעומתם ציינו מפקדי החטיבה שהצליחה פחות מכולן, שמצב כזה אירע "לפעמים" או "לעיתים רחוקות".

• הערכת האימונים בבסיס הקבע

מדריך השדה FM25-100 קובע:

הערכת האימון מיועדת למדוד את היכולת המופגנת של חיילים, של מפקדים ושל יחידות בהשוואה לתקנים שנקבעו. ההערכה מהווה חלק בלתי נפרד מהאימון.

ממצאי המחקר הזה הראו כי:

- קתקנים משתנים עם הזמן בין דיוויזיה לדיוויזיה.
- המפקדים מתקשים לקבוע ולאכוף "סף כניסה לאימונים".

- התנאים בבסיסי הקבע אינם מאפשרים לשחזר את התנאים השוררים ב-NTC ומסכלים את המאמצים ליישם את התקנים שקבע הצבא.

עם זאת, החטיבה שדורגה כמצליחה ביותר ב-NTC הנהיגה הערכה חיצונית ברמת הפלוגה והגדוד ושחררה את הפלוגות ואת הגדודים מן המעמסה הזאת; החטיבה הצליחה ליישם את ביצועי יחידות המשנה שלה ולהעריכם בצורה אחידה יותר על סמך יישום עקיב של תקני הצבא. לעומתה אילצה החטיבה שהצליחה פחות מכולן ב-NTC את גדודיה לנהל את אימוני הפלוגות (גם הכומר הגדודי שימש בתפקיד של משקיף/בקר).

תוצאות המחקר מלמדות, כי כאשר יחידה מנהלת את אימוניה בהתאם לתורת ההדרכה שבתוקף ומקפידה על הגשמת עקרונות האימון, היא משפרת גם את ביצועיה ב-NTC.

הנושא השלישי עסק בהשלכות של יציבות כוח-האדם על ביצועי היחידה. תוצאות המחקר לא העלו כל קשר סטטיסטי משמעותי בין יציבות כוח-האדם (במחלקות, בפלוגות ובגדודים) לבין ביצועי היחידות ב-NTC. כיוון שהיחידות, שהתכוננו להתאמן ב-NTC, ניסו לשמור על יציבות כוח-האדם, ההבדלים ביציבות בין היחידות השונות שעלו במדגם היו קטנים מאוד.

הנושא הרביעי התמקד בתפקיד שממלאת לכידות היחידה בקביעת תוצאות ביצועיה. התברר כי מדדי הלכידות ברמת המחלקה, שהתקבלו לפני האימון ב-NTC, לא הצביעו על הבדלים בין היחידות במושגים של ביצועיהן. כל היחידות נבדקו קודם לאימון ב-NTC והפגינו לכידות גבוהה (הציונים הממוצעים של המחלקות בסולמות המדידה של החוקרים היו כולם סביב הממוצע). תופעה זו הביאה בדרך כלל לשונות נמוכה במדדי הלכידות של המחלקות, ואין ספק שהייתה זו הסיבה העיקרית לכך שלא נמצאו כל הבדלים משמעותיים בביצועי המחלקות ב-NTC.

הנושא החמישי עסק בהשלכות של סגנון המנהיגות, כפי שנמדד בבסיס הקבע, לבין ביצועי היחידה ב-NTC. החוקרים נעזרו במדדי מיומנות הפיקוד (שפותחו במרכז למנהיגות של הצבא ופורסמו במדריך FM25-100, **מנהיגות צבאית**), וקיבלו דירוג של המנהיגות של כל מפקדי המחלקות, מפקדי הפלוגות ומפקדי הגדודים ממפקדיהם ומפקדיהם. ניתוח דירוגי המנהיגות האלה, כמו ניתוח נתוני הלכידות של היחידות, העלה בדרך כלל ציונים גבוהים בכל נושא המיומנות והצביע על שונות מעטה בלבד.

המתאם הגבוה ביותר בין מדדי מיומנות המפקדים בבסיס הקבע לבין ביצועי היחידה ב-NTC התקבל בדירוג המפקדים, שסופחו לכוחות המשימה הגדודיים. אלא שמצבים כאלה התרחשו רק במבצעים הגנתיים. את הממצא הזה ניתן להסביר, בחלקו, בטיבם המובנה של מבצעים הגנתיים, שבהם מיומנויות המנהיגות של המפקד הבכיר בולטות יותר לעין במושגים של תוצאות הביצועים. הנושא השישי והאחרון שנבדק במחקר עסק באיכות הלוחם ובביצועי היחידה ב-NTC. החוקרים מדדו את האיכות על סמך סדרה של ציונים שניתנו לחיילי 147 מחלקות שעלו במדגם. מדדי האיכות כללו ציונים לפי מבחן הכושר הפיזי של הצבא; ציונים במבחן ההסמכה של הצבא; כישורים טכניים, שנמדדים במבחן הכישורים, וכן ותק השירות של כל חייל. באימונים ב-NTC הושגו תוצאות נמוכות על-ידי מחלקות, שכללו חיילים לא-מנוסים, ושלחייליהן הייתה יכולת שכלית נמוכה יותר, כפי שהיא נמדדת במבחן ההסמכה של הצבא.

הממצא עולה בקנה אחד עם הפירושים לביצועי החיילים כפרטים ושל צוותים – פירושים המצביעים

על כך שהיכולת השכלית ממלאת את התפקיד התכליתי ביותר כשאדם רוכש לו מיומנות. כאשר לחלק מהחיילים יש יכולת שכלית נמוכה וניסיון מוגבל, אחת המטרות באימון הפרט צריכה להיות ניהול האירועים באימונים בצורה מציאותית ככל האפשר, וכן יש להעניק למתקשים ללמוד הזדמנויות לחזור על התרגילים.

הממצאים של המחקר מלמדים איפוא כי על הצבא להמשיך במאמצים המוצלחים לגייס לשורותיו חיילים איכותיים יותר, מפני שהדבר משפר את תכליתיות הביצועים של היחידות.

המלצות

- ההמלצות הללו יסייעו לשיפור האימונים בבסיס הקבע:
 - ודא כי תוכניות לאימון היחידה כוללות אימונים בחדרי הרצאות ואימוני שדה, המדגישים אימון של זרועות משולבות.
 - ודא כי לוח הזמנים לאימונים וקצבם מביאים בחשבון ירידה ברמת הכישורים ובשמירה עליהם.
 - ודא כי האימון מדגיש שילוב של אנשי המפקדה הקרבית ועל ליטוש הפק"לים.
 - ודא כי בעיות השגרה של ניהול המחנה אינן מפריעות לזמינות משאבים כמו MILES.
 - קבע תקנים להשגת כישורים בכל מתקני האימון המדמים וההדמיות.
 - בחן את יכולת הפרט ואת ניסיון המחלקות בניהול האימונים.
 - הדגש את העובדה כי משיכת ציוד ב-NTC היא חלק ממציאות האימון.
 - בחן מחדש את תהליך הגיבוש של "רשימת המשימות החיוניות" (METL), כדי שתשקף התמקדות במטלות הקרביות.

סיכום

דומה כי על סמך הנתונים הרבים, שנאספו ביחידות שהתאמנו ב-NTC, אפשר להסיק כמה מסקנות: סביר להניח כי יחידות, המנהלות את אימוניהן בבסיסי הקבע בהתאם לעקרונות שנקבעו במדריך השדה FM25-100, מתאמנות לפי התקן במדמים איכותיים כמו UCFT ומקבלות די משאבים כדי לנהל את אימוניהן, יצליחו יותר כשהן מתאמנות בתנאי לחץ מציאותיים ב-NTC.

